

VİSAL

NECİP FAZIL KISAKÜREK ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ
FEN BİLİMLERİ VE SOSYAL BİLİMLER PROJE OKULU

Yokuşlar kaybolur çıkarız düze
Kavuşuruz sonu gelmez gündüze
Sapan taşlarının yanında füze
Başka alemlerle farkımız bizim
Necip Fazıl KISAKÜREK

Sayı:1

16

VİSAL

Beni zaman kuşatmış, mekan kelepçelemiş;
Ne sanattır ki, her şey, her şeyi peçelemiş...
Perde perde veralar, ışık başka, nur başka;
Bir anlık visal başka, kesiksiz huzur başka.
Renk, koku, ses ve şekil, ötelere haberci;
Hayat mı bu sürdüğün, kabuğundan, ezberci?
Yoksa göz, görüyorum sanmanın öksesi mi?
Fezada dipsiz sükut, duyulmazın sesi mi?
Rabbim, Rabbim, Yüce Rab, alemlerin Rabbi, sen!
Sana yönelsin diye icad eden kalbi, sen!
Senden uzaklık ateş, sana yakınlık ateş!
Azap var mı alemde fikir çilesine eş?
Yaşamak zor, ölmek zor, erişmekse zor mu zor?
Çilesiz suratlara tüküresim geliyor!
Evet, ben, bir kapalı hududu aşıyorum;
Ölen ölüyor, bense ölümü yaşıyorum!
Sonsuzu nasıl bulsun, pösteki sayan deli?
Kendini kaybetmek mi, visalin son bedeli?
Mahrem çizgilerine baktıkça örtünen sır;
Belki de benliğinden kaçabilene hazır.
Hatıra küpü, devril, sen de ey hayal, gömül!
Sonu gelmez visalin gayrından vazgeç, gönül!
O visal, can sendeyken canını etmek feda;
Elveda toprak, güneş, anne ve yar elveda!

Zamanın kuşattığı, mekânın kelepçelediği insan bu iki kavram arasında sıkışıp kalmıştır. Kendini özgür zannetse de zaman ve mekân tarafından hapsolünmüştür. Bu hapisneden kurtulmanın tek yolu hakikate kavuşma arzusudur.

Visal yolunda insanın önüne birçok engel çıkmaktadır. Hatıralar, hayaller... Necip Fazıl şiirinde "Hatıra küpü, devril, sen de ey hayal, gömül! diyerek seslenmektedir. Hakikate kavuşma yolunda adım atmaya başladığımız öğrencilerimizle ilk adımımızı dergi yayımlayarak atıyoruz.

Necip Fazıl'ın şiirinin adından ilham aldığımız "Visal" isimli dergi projemizin ilk sayısını kısa bir sürede tamamlamaya çalıştık. Yeni bir okul, yeni bir heyecan, yeni öğrenciler ve yeni dünyalar... Mutlaka hatalarımız, eksiklerimiz olacak bunu anlayışla karşılayacağınızı umuyoruz.

İlk sayımızda, hepimizde derin izler bırakan 15 Temmuz sözde darbe girişimi ağırlıklı yazıları sizlerle paylaşacağız. Eli kalem tutan öğrencilerimizin duygularını, düşüncelerini size ulaştırmanın gayreti içerisinde olacağız.

Gayret bizden tevfik Allah'tan.

Dergimizde yazılan yazılardan yazarları sorumludur. Bu dergi 13.01.2005 tarih ve 25699 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan MEB İlköğretim ve Ortaöğretim Kurumları Sosyal Etkinlikler Yönetmeliğine göre hazırlanmıştır. Dergide yer alan görseller çeşitli internet sitelerinden alınmıştır.

Necip Fazıl Kısakürek Anadolu İmam Hatip Lisesi Adına Sahibi

Hüseyin HALICI

Okul Müdürü

Genel Yayın Yönetmeni

Ali TAŞKIR- Kadir GEÇİCİ

Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenleri

Gülümsemeyen Gözler

Büyük bir gün başlıyordu. Bitmeyen saatler başlıyordu. Yumuşak havayı sertleştirecek saatler... Gül yaprağı gibi dökülen kanlar, kanlar, kanlar... Büyük kahramanlar yetiştirecek, çocukları baba diye ağlatacak saatler yaklaşıyordu. İnsanların görmek istemeyeceği saatler geliyordu. Saat şimdi dursa belki 241 kahraman olmayacak. Dökülmeyecek kanlar siyah örtüden, kurtulacak insanlar, şifasız hastalar, gülemeyen çocuklar...

Ağacın dalları gibi dağılan insanlar kökte toplandılar, etrafi menekşe kokuttular o kahramanlar... İşte o an geliyor, dalga geliyor. Büyük bir dalga, gülümsemeleri silecek bir dalga... Dökülüyor insanlar meydanlara kahramanca ölümle dalga geçerek... Gökyüzü inliyor, yeryüzü inliyor, tanklar, askerler, uçaklar, helikopterler... Çocukları babalarından ayıran simsiyah mermiler ve yüzler... Kör olmuş Avrupa, Amerika, dış dünya... Şifa isteyen yumuşak eller... Bitti ama bitirdik ve bitireceğiz inşallah. Siyah dağılıyor, görüyoruz aydınlığı ve yolu...

Fatih AKDAŞ

Havada İhanet Kokusu Var

15 Temmuz saat 22.00 havada ihanet kokusu var. Hainler milletin tanklarıyla milletin köprüsünü kesiyor. Ben, olaya yakın sokaktayım, o ihanet kokan İstanbul sokaklarında. Gülüyorum, oynuyorum ve aynı zamanda çayımı yudumluyorum. Ama havada bir koku var keyfimi kaçıran.

Ne televizyonla alakam var ne telefonla, ihtiyacım yok buna ben mutluyum çünkü o ihanet kokan sokaklarda. Bir araba yanaştı yanıma eniştemle konuştu adam kokunun kaynağından geliyormuş. O ihanet kaynağından, bu milletin geleceğini karartmaya çalışanların kölelerinin kaynağından yani kimi suçlu olup kimi suçsuz olan köprüyü kesen askerlerin yanından geliyormuş. Eve girdim. Korkuyla bir tarafıma baktım endişe bir tarafıma baktım cesaret. Ben endişeliyim ve korkuyorum sebebi ne köprünün kesilmesi ne de askerlerin bizi öldürmesi endişem “**ÖZGÜRLÜK**” endişem “**DEVLET**” endişem “**BAYRAK**” ve başbakan açıklama yaptı kalkışma var diye. İçime bir endişe daha düştü “**GELECEK**” sebebi okulum, hayatım ve hayatlarımız tek ben değil, tek ailem değil, tüm milletin hayatı 82 milyonun hayatıydı. Sabaha kadar uyumadım ve saat 05.30 evdeki herkes uyudu ben uyumadım, uyuyamadım içimde kuşku, endişe, korku daha doğrusu tüm duygular var. Anlayacağınız duygularım karmakarışık sebebi ise üç beş soysuzun güya darbesi güya davası güya emre sadıklığı bir anda camlar titredi herkes uyandı, kalleşlerin milletin uçaklarıyla kaçışları duyuldu ve saat 06.30-07.00 suları iki köprüde kullanılır hale geldi ama millet hala şoktaydı ve gün hesap sorma günüydü.

Bedirhan Meydan

Korku ve EndiŖe

Korku ve endiŖe dolu bir geceydi. Televizyondaki bütün kanallarda aynı haber baŖlığı "TSK yönetime el koydu." Bu ne demekti TSK'nin aılımlını elbet biliyordum ama yönetime nasıl el koyabilirdi? Bunları dŖnrken kanal deęiŖti ve TRT haber spikeri "Tijen KaraŖ" darbe bildirisi okuyordu. Söylediklerinden hiçbir Ŗey anlamıyordum ama çok korkuyordum. Darbe kelimesini duymuŖluęum vardı fakat darbeyi yaŖayabileceęim bu ana kadar hiç aklımın ucundan gememiŖti. Ailem yanımda ne olup ne bittiğini anlamaya alıŖıyorduk ki Cumhurbaşkanımızın açıklaması iime bir nebzede olsa su serpti. Ben o gece Ŗehir dıŖındaydım nereye hangi meydana gidilir bilemedim ama hep dua ettim. Çok dua ettim. Allah vatanımızı korusun, kötülere fırsat vermesin diye.

Benim için unutulmaz bir geceydi. Geleceęime, ocuklarıma, torunlarıma anlatmam gereken en önemli geceydi. Türkler kendilerini dünyaya bir kez daha kanıtlamıŖtı. Bir de bu gecenin sabahı vardı. İŖte, o sabah her Ŗeyi çok net anlamıŖtık. Komutanına silah çeken mer Halisdemir'i, bir an bile dŖnmeden tankın önüne yatan o milleti, tankların önünde duran o cesur insanları... O sabah ęrenmiŖtik. Her biri bizim için gurur kaynağı. Allah tüm Ŗehitlerimize rahmet etsin, geride bıraktıkları ailelerine sabırlar versin. Buna Ŗahit olduğum için kendimi Ŗanslı hissediyorum. Çünkü vatan sevgisinin ne demek olduğunu bu gece bir daha anladım. Her nerede 15 Temmuz yazısı görsem ilk günkü gibi tüylerim diken diken oluyor. Her geçen gün o geceye ait yeni kahramanlıklara Ŗahit oluyoruz. Ve ben tekrar tekrar gururlanıyordum. Allah bize bir daha öyle geceler yaŖatmasın.

A. Ekmel zŖentrk

HER CESARET KORKUDAN DOĞAR

Yazıma bu vatani savunurken şehit düşen herkesten Allah razı olsun diyerek başlıyorum. O gece neler olduğunu biliyoruz. Fakat bu 15 Temmuz'un büyüklerimiz için neden önemli olduğunun cevabını vermiyor. Bana anlatılanlardan yola çıkarak 15 Temmuz gününün önemini bu yazıya konu

seçtim. 15 Temmuz'u anlamak için Türkiye'deki darbeleri araştırmalıyız. Bu araştırmadan öğrendiklerimiz "15 Temmuz neden önemli?" sorusuna cevap verir. "Darbeler Türkiye'ye neler kaybettiriyor?" sorusuna cevap verirken 15 Temmuz'da neden insanlar tankın altına yattı diye bir soru sorulmasına gerek kalmaz.

Bu ülkede darbe veya muhtıra yapıldığında başa geçenlerin ilk yaptığı şey dinimizi anlatan, öğreten kurumları kapatmak olmuştur. Devlet kurumlarında çalışanın eşi veya kendisi

başörtüsü takıyorsa ve namaz kılıyorsa fiziksel ve psikolojik işkenceye maruz kalmıştır. İmam-hatipleri kapatmak yaptıkları ilk şeyler arasındaydı. Mezun olduğu kurumdan başörtüsü sebebiyle yemin ettirilmeyen hemşireleri, başörtülü olması sebebiyle gözaltına alınanları, askeri darbenin ardından kaybedilen nesli bilen büyüklerimiz 15 Temmuz'da tankların karşısında durdular.

Şimdi düşünün anayasada her türlü özgürlüğün olduğu bir ülkede annenizle yolda yürürken yine aynı anayasayı koruyan polis annenizi başörtüsü sebebiyle gözaltına alıyor. Ne hissedersiniz? Belki bu sayılan olayların çoğu askeri darbe ile olmadı ama bunları gene aynı elin 'AKLI' yapıyor. Bugün başörtüsüne laf söyleyenler o günlerde özgürlük adına tek kelime dahi etmediler. O da ayrı bir konu...

Neticede her cesaret korkudan doğardan yola çıktığımızda büyüklerimizin yukarıda yazılanların tekrar tekrar yaşanmaması için cesaretle tankların karşısına geçtiler. Bu darbe başarılı olsa idi daha kanlı sonuçları olacaktı.

Allah onlardan razı olsun bugün bu topraklar üzerinde hala güçlü bir Türkiye var. Onlar bize bu ülkeyi miras olarak bıraktılar. Bizler ise mirasyedi yapmak yerine bu emanete sahip çıkacağız.

Murat PAPOĞLU

15 TEMMUZ GECESİ

15 Temmuz akşamı

Koptu büyük fırtına

Demirden bir hançer

Saplandı milletin bağına

Koca reis haykırdı sine-i millete,

Cadde, sokak bir anda döndü insan seline

Elde bayrak dilde tekbir tam ercesine,

Kazıdı ismini millet o karanlık geceye

Eyvah ! Vatan diyenler indi bir bir sokağa

Vatansız olanların her biri kaçtı sağa sola

Işıkları söndürüp perde çektiler cama

Ne markette mal kaldı ne de ATM ' lerde para

Söküp atmalydık bu kâbus dolu geceyi

Kurtarılmahydı milletin namusu şerefi

Dost düşman görmeliydi

15 Temmuz gecesi büyük Türk Milletini

Yedirmeyiz Reis seni, çakallara diyen nineleri

Tanka kafa atıp siper duran yiğitleri

Bir gözünden yaş bir gözünden kan akan anneleri

Gördük biz 15 Temmuz gecesi

Yavuz Selim TÛTÛNCÛ

2016

KAHRAMAN MİLLETİMİ NEREDEN BİLECEKLERDİ?

15 Temmuz 2016 gecesi.

Destanlar yaşandı, bir daha yaşanmaz diye düşünürdüm. Bir milletin yeni bir destan daha yazdığını gördüm. Canlı olarak bu destanı hep birlikte yaşayarak yazdık. Elhamdülillah.

Hain ellerin alçakça hazırladıkları plan uygulanmaya geçirilmişti. Artık darbe vb. kavramların literatürden çıkarıldığını düşündüğümüz zamandı, uygulamaya sokulan alçak plan.

Hava sıcaktı ve dışarıda esen rüzgârla serinlemeye çalışıyorduk. Eş dost güven içerisinde muhabbet ederken yeğenimiz geldi ve:

- Dayı darbeye bakmıyor musunuz? (Geçen hafta TRT’de yayınlanan ‘Darbe’ isimli filmi izleyememiştim. Hemen bakalım diye içeri girip güya darbe filmi izleyecektim!)

- O da ne!

Aman Allah’ım! Kaçınıcı yüzyıl Türkiye’inde yaşıyoruz! Boğaziçi ve Fatih Sultan Mehmet Köprüleri tutulmuş ulaşımına izin verilmiyor. TV’ler çok heyecanlı bir şekilde haberleri nefes nefese veriyordu. Kısa bir şaşkınlıktan sonra gerçekten bir darbe girişimi olduğunu anladık. İlk aklıma gelen foto gurubunun ‘Kamikaze’ yaptığı oldu. Ama yaşananlara bakınca işin basit olmadığı ve ülke olarak son yıllarda elde edilen kazanımların basitçe kaybedilemeyeceği aklıma geldi.

İşte o zaman şunu söyledim:

- ‘Darbeye dur de!’ vb. söylem ve iddiaların arkasında durulacak mı? Yoksa can tatlı denilip bedel ödemedi kaçılacak mıydı?

Devlet büyüklerine suikastlar yapılmaya çalışılıyordu. TBMM hareketli saatler yaşıyordu. Daha fazla durma zamanı değildi. Abdestlerimizi aldık. Çorum TOKİ konutlarından hareket edip meydanlara inmeye çalıştık.

-Aman Allah’ım! Yer gök insan dolu. Arabalar ve korna sesleri yeri göğü inletiyordu. Gözlerimiz doldu. İşte kahraman milletim. Büyük bir heyecanla sokakları dolduran insanımızın gözünde acaba nasıl olur, Mehmetçik dediğimiz ordumuz insanımıza nasıl namlu doğrutur vb. sorularla oluşan bir belirsizliği gördüm. Korku değil ama geleceğimizin teminatı olan çocuklarımız için endişe vardı. Darbelere çok çekmiş bir nesil, darbenin soğuk yüzünü görmemiş gençlik nasıl bir imtihan verecekti? Son yıllarda özellikle mazlum milletlerin duasını alan ülkemiz bunun bedelini çok mu ağır ödeyecekti? Ama herkesin gözünde bir ümit ışığı vardı: Öne çekilmiş bir darbe girişimi vardı ki gecenin onunda darbe yapılır mıydı? İnsanlar ayaktayken buna izin verir miydi?

Ama şurası açıktı ki, ordumuz ve polisimizin içinde alını ak yiğit ve kahramanları vardı. Ötesinde destan yazmayı adet haline getirmiş milletimizin sivil inisiyatifi vardı. Cumhurbaşkanının yiğitçe, cesurca çıkış yapması, CNN Türk’ten Hande Fırat’ın başarılı gazeteciliği ile halka seslenip ‘meydanlara çıkın’ deyip halka ben buradayım demesi, belki de kendinden önce milletini öncelemesi ve İstanbul’a gelmek için her türlü tehlikeyi göğüslemesi ve sonrasında kahramanlık destanı yapan vatan evlatlarının meydanlara çıkışı...

Onlar tuzaklarını kurmuştu. Hainler, Allah’ı ve O’na inananları hesaba katmamışlardı. Onların tuzaklarını boşa çıkaran rabbimiz vardı. Alçakça hazırlanan darbe planını uygulamaya sokan darbecilerin bu iman erleri karşısında nutku tutulmuştu. Bu kahraman milleti hiç ama hiç hesaba katmamışlardı.

Nereden bileceklerdi, tankların üzerine yürüyen kahraman milletimizi... Ruhlarını ve bedenlerini satmış haşhaşilerin anlayabileceği türden değildi elbet.

Nereden bileceklerdi, imansızca, insafsızca doğrutulmuş silahların üzerine yürüyen kahraman milletimizi... Her türlü fitnenin merkezi olan Abd tarafından kuşatılmış, özgür olmayan bir şeytan hizmetkarı Belam’a iman/hizmet eden haşhaşilerin özgürlük konusunda hürriyet aşığı milletimizi nasıl anlasınlar...

Nereden bileceklerdi ki, geceyi dirilten ezan ve salaların kahraman milletimizin iliklerine kadar işleyeceğini... Ezanların şahadetinde sanki Bedir savaşına davet etmişti. Nereden bileceklerdi, kahraman iş makinelerini garnizon kapılarına yerleştiren yerel yöneticileri. Dev gibi duran iş makineleri gecenin kahramanlarındandı.

Nereden bileceklerdi, kahraman kazan köylülerini... Bir sene boyunca gözünü bekledikleri ekinlerini belki uçakları durdururuz diye yakmaları... Kim düşünebilir ki bu kahramanlığı, fedakârlığı... Hz. Ebubekir'in cömertliği geliyor aklıma... Tebük seferi öncesinde ordunun donatılması için malının mülkünün tamamını Allah için vermesi gibi... Ailesine Allah ve Rasulünü bıraktım demesi gibi değil mi?! Gözyaşlarımız gözlerimizde durabilir mi?

Nereden bileceklerdi, kahraman Şehid Ömer Halisdemir'i... Yiğit Ömer astsubay darbecilerin emirlerini dinlemeyip sorumlu komutanını arayıp durumu öğrenince darbecilerin hain generalini alnından vurdu. Şehid edileceğini bile bile... Aklımı kullanma melekesini yitirmiş haşhaşı askerler Şehid Ömer'e acımasızca kurşun sıktılar...

Nereden bileceklerdi, kahraman özel kuvvetler komutanı Zekai Aksakallı Paşayı... Kendisini yakalamak isteyen hainleri atlatıp özel kuvvetler komutanlığını yeniden teslim almıştı.

Nereden bileceklerdi, kahraman Binbaşı Barış Dedebağ'ı... Halen konuşurken bile aynı heyecanı ile yerinde duramayan diğer kahraman binbaşılıları...

Nereden bileceklerdi, kahraman Metin Doğan'ı... Havaalanında tankları gördüğünde aklına gelen hemen tankın önüne yatmak oldu. Metin; özellikle kalbimin tarafını tankın önüne koydum ki, sizler bizim canımız, kalbimizsiniz ama vatan söz konusu olunca bu kalp vatana feda olsun mesajı vermek istedi, diyor.

Nereden bileceklerdi, kahraman Şerife Boz'u... Olayı duyunca evde kalmamalayım deyip atlıyor kamyona. Komşularını da dolduruyor kamyona. Hem de giymiş olduğu çarşafıyla şoför mahallinde, heyecanla meydanlara koşturuyor...

Nereden bileceklerdi, hemşerimiz kahraman Erol Olçak ve oğlu Abdullah Tayyip'i... Adını verecekleri köprüye doğru yola çıkmışlardı. Çevrede ki insanları organize edip tank ve silahlar karşısında aslanlar gibi mücadele edip şehid düştüler.

Nereden bileceklerdi, kahraman şehid Halil Kantarcı... Hain girişimi duyunca yerinde duramadı. Gün bugün diye yola çıktı, şahadeti kucaklamak üzere...

Nereden bileceklerdi, kahraman Niğdeli operatör... Askeri darbe girişiminde tankın önüne kepçesiyle siper olan Niğdeli operatör şehit edildi.

Nereden bileceklerdi, kahraman Sabri Ünal'ı... Darbe girişimini duyduğu zaman meydana inmişti. Gördüğü ilk tankı durdurmak için geçti önüne, ama insan azmanları ezmeye çalıştılar. Yetmedi ikinci tankı durdurmak için yatmıştı. Ancak bu sefer kalkamadı.

Nereden bileceklerdi, adları bilinmeyen kahramanları... Hiç bir menfaat için değil, sadece milleti, geleceği, özgürlüğü, vatanı için meydanlara inip nice şehitleri, gazileri kim nereden bilecekti?

Nereden bileceklerdi, ölümü göze alıp, hakkınızı helal edin diye abdest alıp meydanlara koşturan kahramanları... Ne mübarek kimi şehid oldu, kimi gazi oldu...

Selam olsun kahraman milletime. Selam olsun gazilerimize, kahramanca mücadele edip darbecilere karşı onurlu duruş sergileyen milletime...

Selam olsun İslam ümmetinin onuru ve umudu haline gelmiş milletime. Asım'ın Nesli diye Akif'in hayal ettiği bu nesli görmüş olduk. Geleceğe dair umutlarımız yüceldi. Tüm düşmanlarımız hüsrana uğradı.

Mekânları cennet olsun şehitlerimizin. Kur'an ve peygamberimizin övdüğü şehitlik makamına ulaştılar. Asıl diri olanlar ise onur kaynağımız olan şehitlerimizdir. (Bakara Suresi 154. Ayet)

Rüştü KÖSE

Sevgili Hasan Hüseyin Amca,

İlk olarak ellerinizden öpüyorum, sizi çok tebrik ediyorum. Böyle güzel bir evlat yetiştirip onu peygamberden sonraki en güzel rütbe olan şehitliği kazanacak kadar terbiyeli, fedakâr ve sıcakkanlı bir evlat yetiştirdiğiniz için size teşekkür ediyorum. Belki çocuklarının babası olamadı ama vatanın kahramanı oldu.

Şöyle düşünün ki ben şu an televizyon izliyorsam, ders çalışıyorsam ya da oyun oynuyorsam bu sizin oğlunuz sayesinde bu şunu sakın unutmayın.

Sevgi ve sağlıcakla kalın.

M. Yusuf EKEN

5/B

Necip Fazıl Kısakürek İmam Hatip Ortaokulu

Temmuz Demek

Temmuz tatil demekti, deniz demekti ta ki 15 Temmuz 2016'ya kadar. Artık temmuz deyince tatil ve deniz değil, tank, tüfek, mermiler ve şehitler geliyor aklıma. Bizim için, geleceğimiz için ölenler bizim paramızla alınan tankların karşısında çıkıp da şehadeti tadanlar geliyor aklıma.

Bu hainler milletimizin parasıyla alınan tanklarımızla, tüfeklerimizle ve savaş uçaklarımızla vatanımıza, milletimize ve demokrasimize saldırdılar.

Aylarca yıllarca plan, program yapmışlar, ülkemizin iç ve dış düşmanlarıyla anlaşmışlar. Bu planlarına göre kazanmaları kesindi fakat Allah oyunbozanların en büyüğüdür. Tarihte olduğu gibi vatan elden gidiyor deyince içlerinde bulunan savunma ve koruma duygularıyla abdestini alıp gereğini yapmaya giden bu milleti hesap etmediler. Bu milletin dini, vatani uğruna malını canını seve seve vereceğini unutmuşlardı. Bu millet yüzlerce yıl yaşlısı, genci, kadını, erkeğiyle kahramanca destan yazmıştı. 15 Temmuz'da yazılan en son destan oldu. 15 Temmuz Ömer Halisdemir gibi nice kahramanlar ortaya çıkarmıştı.

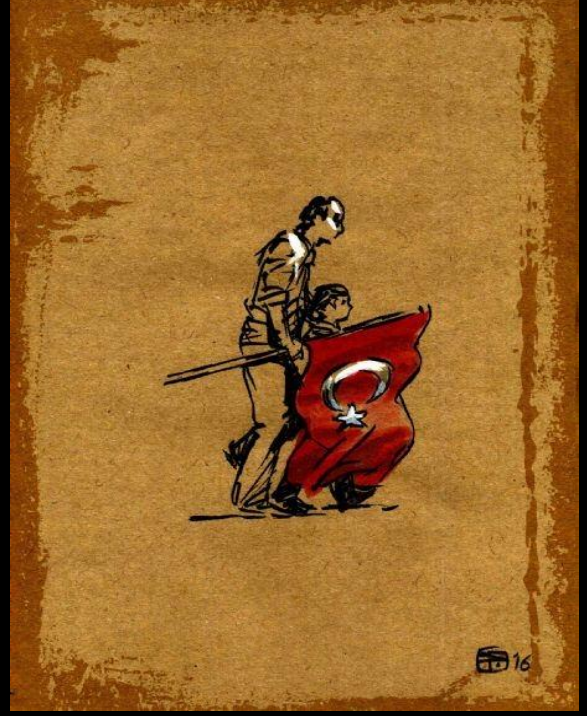
Sabahlara kadar bir ay tutulan nöbetlerle hainlere ve destekçilerine bir daha asla böyle bir şeye cesaret etmemelerinin, halkın gücünün üstünde hiçbir gücün olmadığını mesajını verdiler. 15 Temmuz buna bir kez daha damga vurulduğu gündür. O gün vatan hainlerinin ve kahramanlarının ortaya çıktığı gündür.

Hasan Basri Özkar

Muhafızlar

Muharrem için sıradan bir gündü her zamanki gibi sabah bilgisayarda oyun oynayıp akşam antrenmana gitmişti. Antrenmandan geldiğinde telefonundaki mesajları kontrol eden Muharrem farklı farklı kişilerden köprü kapatıldı, darbe oluyor, sakin olun sokağa çıkın tarzından onlarca mesaj almıştı. Evlerinde televizyon bulundurmayan Muharrem meraktan çıldıracaktı. Saate baktı saat 00.00 olmuştu. Uyuyan babasının yanına koştu. Baba kalk darbe oluyor, dedi babası şaka zamanı değil evlat diyerek Muharrem'i yatağa göndermeye çalıştı ama Muharrem olayın ciddiyetini anladığı için ısrar etti. Babası da ısrarın üzerine

telefonuna sarıldı bir anda tüm bildirimler gelmeye başladı. Her şey çok karışıkta sakin olup düşünmeye çalıştı. En sonunda olayı anladı, olayı anladığında gözlerinde beliren o korku Muharrem'in içini ürpertti ama Malatya'da hala bir olay olmadığından Muharrem olayı hala tam anlamış değildi. Ciddi davranmıyordu ta ki babası hakkınızı helal edin ben valiliğe gidiyorum, diyene kadar o cümlelerin bittiği anda Muharrem'in boğazı düğümlendi. Gözünden düşen damlalar yanağından süzölmeye başlarken baba beni de götür demeye çalışıyordu. Zar zor söyledi, babası kabul etmeyip evin bir erkeğe ihtiyacı var dedi.

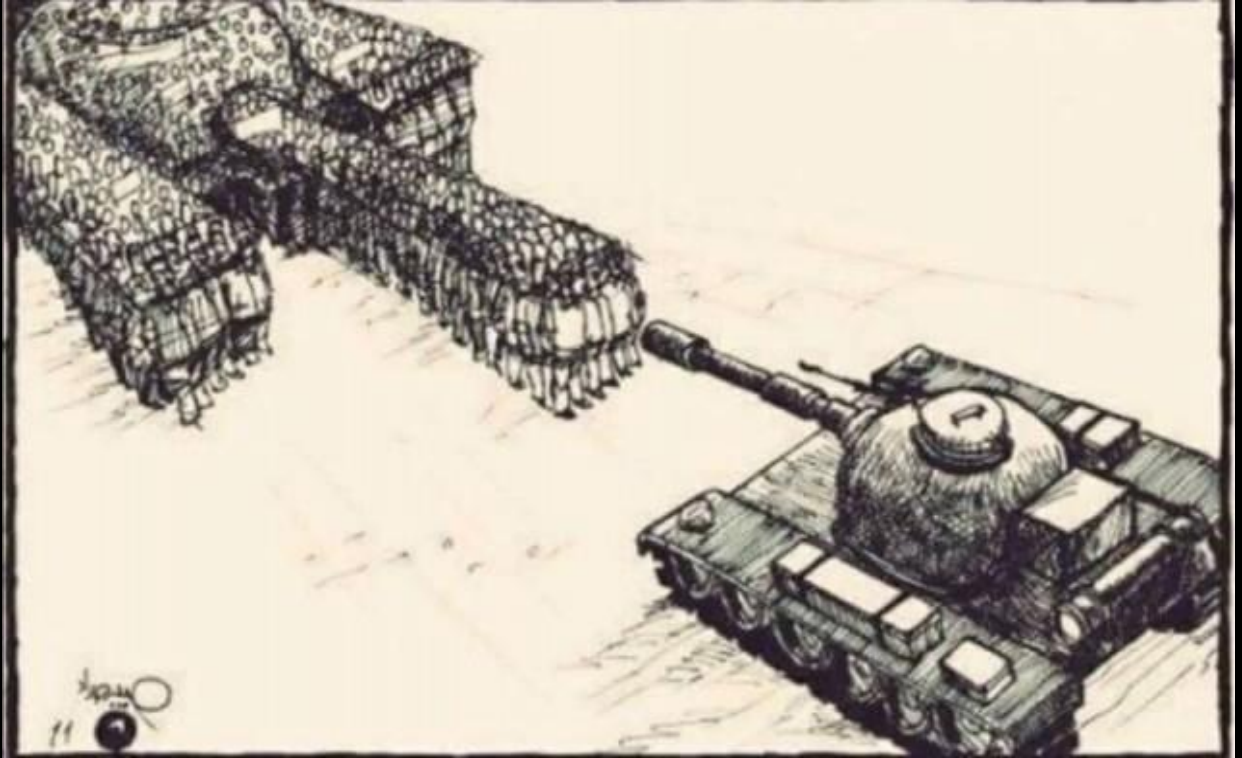
Babası daha çağrı yapılmadan vatanımıza siper olmuştu. Muharrem ise bodrumdan çıkardığı eski televizyondan haberlere bakıyordu neler oluyor takip etmeye çalışıyordu. Dışarı çıkamadığı için sinirden deliye dönen Muharrem yarın için şimdiden planlar yapmaya başlamıştı. Daha fazla dayanamayan Muharrem whatsapp grubundan direniş adlı bir grup kurup Malatya'nın en büyük iki derneğini olan Divan ve Bilsam gençlerini bu gruba ekledi. Yarın için yaptığı planları yazdı, gece yaklaşık üç saat boyunca plan yaptılar, ertesi gün ise o planları uygulamak için kalktılar.

Muharrem annesine bile söylemeden evden çıktı. Saat dokuzda herkes kapalı çarşıda toplandı. Anlaştıkları kamyonetin kamasına atlayıp 23 kişi fetöye ait binanın önüne gittiler.

Yanlarında getirdikleri ezici aletlerle çelik kapılara vuruyorlardı. Muharrem'in vurduğu her darbeye aklına şehitler geliyordu ve daha sert vuruyordu en sonunda dükkanı paramparça ettiler. 23 kişiyle başlayan hareket 56 kişiye dönmüştü sayıları gittikçe artıyordu. O kadar arttı ki yolda tekbiri duyan ekibe katılıyordu artık planlı hareket edemiyorlardı, gördükleri her fetöcü yere saldırıp paramparça ediyorlardı. Şehre adlarını duyurmuşlardı, şehir onları MUHAFAZLAR olarak tanıdı. MUHAFAZLAR gece eve gitmeyen günde iki saat bankta yatan gönüllü bir ekibe dönmüştü. Muharrem 3 gündür eve gitmemişti o da diğer kardeşleri gibi banklarda yatıyordu. Yine nöbetteyken arkadaşı aradı. Hemen 2. orduya gelin tanklar çıkış yapıyor tünelden valiliğe gidecekler, bunu duyunca hemen herkesi uyandırdı ve tankın geldiği yöne hazırlık yapmaya başladılar. Tankı engellediler. Sonunda beklenen açıklama geldi.

Başkomutan, demokrasiyi nasıl kurtardığımızı anlatıyordu, tüm Türkiye halkını selamlıyordu.

Muharrem Yusuf ZORLUER

Yeniden Doęuő

Nemli bir yaz günüydü. Babam ile birlikte denize gitmiŐtik. Döndüğümüzde televizyondan köprüde tankları ve askerleri gördük. Köprüde ulaŐımı engellemiŐlerdi.

Televizyonda BaŐbakanın askerin darbe açıklamasını ve tepkisini izledik. Daha sonra ne olduğunu tam olarak öğrenebilmek için evimizin yan komŐusu olan ve Ankara'da görev yapan tuğgeneral birisini aradık ama ulaŐamadık.

Aslında o da FET terör rgt yesiymiŐ. Ramazan bayramının birinci gününde babaannemi ziyaret etmiŐ elini öpmüŐ, bizimle de bayramlaŐmıŐtı. Oysa zel okullarda okuttuğu çocukları Őu anda ekmek ve sığınacak yer bulmaya çalıŐıyorlar. Kim isterdi ki bu halde olsunlar.

Ama terörist baŐı FET o gece gözü dönmüŐ itlerini bu milletin üzerine saldı. İlk önce mer Halisdemir diye bir yiğit çıkmıŐtı karŐılarına. Bizler daha CumhurbaŐkanımız konuŐmadan dıŐarıya çıkıp bu hainliğe karşı gelmenin gururunu yaŐarken, mer Halisdemir'in gözü yaŐlı babası da oğlu ile gurur duyuyordu. Tabi tankların önüne, mermilerin önüne kendini siper eden 241 Őehidimize ve yüzlerce gazimize bu vatan minnettardır.

Bu ülkenin vatansever insanların bu hainliği def ettiğini gören düŐmanlar, Osmanlının yeniden doğmasını istemeyecekleri için üzerimize daha çok geleceklerdir.

Mehmet Ali Yavuz

Vatan Namus Demekti

15 Temmuz 2016 Saat 1.30 hasta yatağında yarı uyanık bir şekilde yatarken birden sela sesleri yükseldi. İlk başlarda hastalığın etkisinden olsa gerek dedim. Kendi kendime: “Bu saatte kim öldü acaba ?” diye geçirdim içimden. Sonra sela bitiminde yapılan o konuşmada duyduğum iki – üç kelimeyle bir anda fırlayıverdim yerimden.

Kanlı Darbe Girişimi...

Sokağa koştum hemen. Ayakta zor duruyor, güçlkle nefes alıp veriyordum. Ama o an bunların hiçbiri mühim değildi, mesele vatan meselesiydi. Babamın öğrettiğine göre vatan namus, şeref demekti.

Komşularla birleşip hep birlikte meydanlara çıktık. Hani canınız yandığında ağlamaya utanırsınız ama içiniz paramparçadır ya işte aynen öyle. Ağlayacağım, erkekliğime yediremiyorum. Ama içim kan ağlıyor. Ona çare var mı?

Tam ağlamakla ağlamamak arasında gidip gelirken o meydandaki halkı görünce tutamadım kendimi. Laz, Çerkez, Türk, Kürt demeden, ayırım yapmadan herkes gelmiş. Vatanın birliğini ve bütünlüğünü omuz omuza, gerekirse canı pahasına savunuyor. İşte bu an, belki de hayatım boyunca uğruna ağlayabileceğim en anlamlı andır.

Şükür ki bugün halen evlerimizde rahat, huzur ve refah içinde yaşayabiliyoruz. Dilerim Allah ‘tan, böyle günleri bir daha yaşatmasın bizlere.

Melih YILMAZ

O GECE

Tam 36 yıldır kullanılmayan "darbe, sıkıyönetim, olağanüstü hal" gibi kavramların kullanılmaya başlandığı güne denir 15 Temmuz. Sebebi ise bir grup vatan haini...

O gece birçok bomba atıldı, silahlar patladı ama bu halk darbelerle dolu tarihe bir yenisini eklememeye kararlıydı. Biliyordu ki darbe demek esaret demektir, sokağa çıkma yasağı demektir hatta ve hatta bazı kitapların yasaklanması demektir.

Onların silahları daha doğrusu halk tarafından alınıp halka doğrultulan silahları vardı ama bizim de eşinin kamyonetini ehliyeti olmadığı halde Taksim'e süren Şerife Boz'umuz vardı. Atatürk Havalimanında tankın önüne yatan Metin Doğan'ımız vardı. Hayatında ilk defa gördüğü tankı 5 dakikada çözüp darbecilerden kaçıran Mustafa Özbey'imiz vardı. En önemlisi hiçbir şeyden korkmayıp darbeci askeri alnından vurarak şehit olan Ömer Halisdemir'imiz vardı. Bir de onlara bunları yaptıran imanları ve vatan sevgileri vardı.

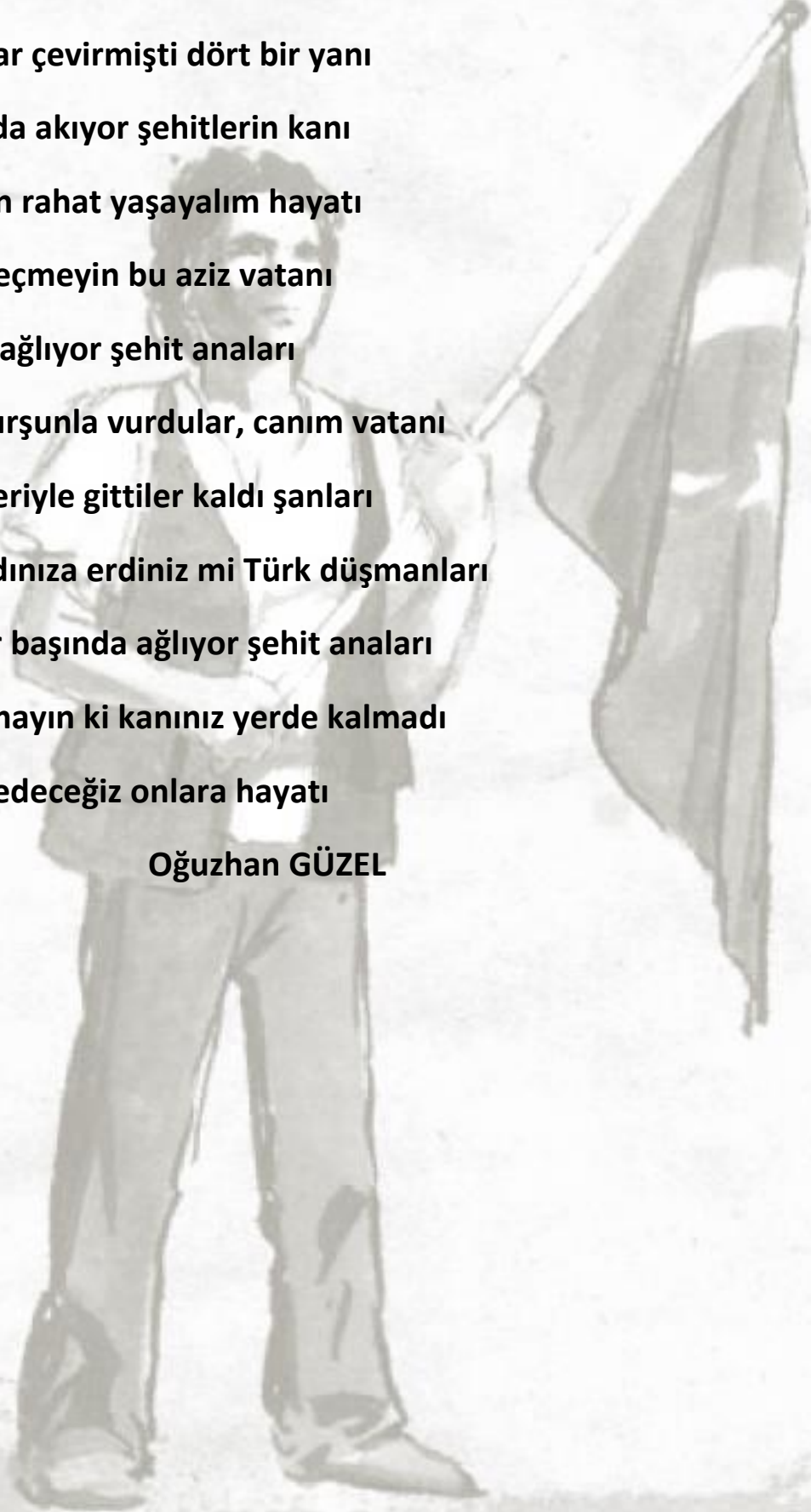
Abdullah Çelik

Aziz Vatan

**Ordular çevirmişti dört bir yanı
Nasıl da akıyor şehitlerin kanı
Bırakın rahat yaşayalım hayatı
Ezip geçmeyin bu aziz vatani
Şimdi ağlıyor şehit anaları
Tek kurşunla vurdular, canım vatani
Edepleriyle gittiler kaldı şanları
Muradınıza erdiniz mi Türk düşmanları
Mezar başında ağlıyor şehit anaları
Unutmayın ki kanınız yerde kalmadı
Zehir edeceğiz onlara hayatı**

Oğuzhan GÜZEL

Bir Olalım

Çok büyük bir dünyada yaşıyoruz. Kimilerine göre boş kimilerine göre ise heyecan verici bir dünya. Ve bu dünyanın içinde olan kahraman devletler. Deniziyle, dalgasıyla, ağaçlarıyla ve ağacın dallarında olan şifalı bitkilerle dolu dünyada keşke bütün devletler bir olsa, kardeş olsa.

Ama şu anda İslam devletleri tek tek yumuşak lokma haline geliyor. Dünya ise bu zulme bazı devletler hariç kör bir gözle bakıyor. Sanki önleri siyah, hiçbir şey görmüyorlar. İslam devletlerinin dökülmemesi için hep beraber çalışmalıyız.

Maalesef 15 Temmuz 2016 tarihinde bir İslam ülkesi olan Türkiye’de de bir darbe girişimi oldu. Meydanlarda dedelerimiz, ninelerimiz, babalarımız herkes vardı. O gece şehitlerimiz de vardı, keşke dünyada hiç savaş olmasa güller, menekşeler, çiçekler tekrar açsa, herkes bir o

Şehadet

Önce yumuşak bir ışık geldi. Sonu sessizlik. Bekliyordu ama yok. Şaşkındı, duyuyordu, dokunuyordu ama görmüyordu. Birden bir kuvvet uygulandı, çuvalların ardına çekildi. Her yer kan ağlıyordu. Tek hatırladığı elinde bulunan “Anasının Kuzusu” başlıklı mektuptu.

Anasının kuzusu,

İlk doğduğun anda çok korktum, evladım dedim sarıldım. Gözlerin bir kör gibi kapalıydı. Ellerin bir toz parçası kadar yumuşak, bir fındık kadar küçük. Yaşama tutunmaya çalışan bir küçük ceylan gibiydin. Çok masum, çok şaşkındın. Seni bekleyen tehlikelerden habersizdin. Gül kokuyordun. Menekşe kokuyordun, bir kır gibi ferah, büyük bir göl gibi sessizdin. Baban konuşuyor: “Yiğidim, aslanım.” diyor. Sonra bir ses, sonunda senin sesin geliyor, bağıryorsun. Mutluydun çok mutluydun. Doğduğun andan itibaren baban, “Oğlum kahraman olacak.” diyordu.

Bu sözcükler aklında sıralanıyordu. Bir süre sonra aklındaki sözcükler uçtu. Birden silkindi ve ayağa kalktı. Şifa gibi geldi anasının o mektubu artık mücadeleye devam etmeliydi. Yere düşen şehit kanlarının haddi hesabı yoktu. Top sesleri, tanklar onu ürkütmedi. Tekbir getirerek kurşunların üzerine yürüyordu. Aklına babası geldi, şehadet geldi. Sessizce yere düştü.

M. Muradif KARAOSMANOĞLU

KOCAELİ- İZMİT NECİP FAZIL KISAKÜREK ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ

FEN BİLİMLERİ VE SOSYAL BİLİMLER PROJE OKULU

Okulumuzun dışardan görünümü

Okul koridorundan bir kesit

Sınıflarımız

Konferans Salonumuz

Okul Pansiyonumuz

Okul pansiyonundan bir İzmit akşamı

Muharrem Ayı Programı

Kerbela olayı Müslümanlar için aradan geçen uzun yıllara rağmen önemli dersler vermektedir. Kerbela ile ilgili farkındalık oluşturmak amacıyla Zekeriya Çift hocamız eşliğinde okulumuz öğrencileri tarafından 13 Ekim Perşembe günü bir program hazırlandı.

İzmit müftüsü, İmam Hatip gençliğinden beklentilerinin büyük olduğunu ve bunu bilerek hareket etmemiz gerektiğini belirtti. Başiskele müftüsü ise konuşmasında, İmam Hatip gençliğini Hz.Hüseyin gibi dimdik, ahlakı ile duruşu ve hareketi ile İslam dinini yayıp muhafaza edecek olan hizmetkarlar olarak gördüğünü belirtti. Okul müdürü Hüseyin HALICI “Sizlerden ümitvâırım, Üstad Necip Fazıl’nda dediği gibi ‘Surda bir delik açtık mukaddes mi mukaddes, Ey! kahpe rüzgar artık ne yandan esersen es. Hangi terör örgütü nerden gelirse gelsin öyle bir nesil geliyor ki sizi, sizleri yöneten akılları kurutacak ve tarihin tozlu sayfalarına hapsedecek bir nesil geliyor.” diyerek programın kapanış konuşmasını yaptı. Program sonunda misafirlere aşure ikram edildi.

Murat Papoğlu

Başkanlık Seçimleri

Okulumuz öğrenci meclis başkanlığı seçimleri **20 Ekim 2016 Perşembe** günü yapıldı. Okul Meclis başkanlığına, M. Yusuf Zorluer, Hamza Özdemir, T. Kerem Durğut ve Eyüp Zeyrek aday oldular. Propaganda sürecinin çok hareketli yaşandığı seçimlerde okulumuz öğrencileri özgür iradelerini kullanarak oylarını kullandı.

Yapılan seçimde M. Yusuf Zorluer 95, Hamza Özdemir 91, T. Kerem Durğut 5 ve Eyüp Zeyrek 12 oy aldı. Bu sonuçlara göre M. Yusuf Zorluer okul meclis başkanı oldu.

İmam Hatip Kimliği

Okul pansiyonumuzun kantini öğrencilerimize hak, hukuk ve sorumluluk kavramlarını yaşayarak öğretmek için düzenlendi. Çalışan yok, kim ne istiyorsa alıyor ve parasını kasaya bırakıyor. Kendimizi düzeltmeden dünyayı düzeltmeyeceğimizin farkındayız.

OSMANLICA ÖĞRENIYORUM

سن ده
عثمانليجه اووقو

facebook/osmanli türkçesi öğreniyorum
http://www.osmanlicaogren.com/

facebook/osmanli türkçesi öğreniyorum
http://www.osmanlicaogren.com/

انسانك قازانديغي

پاره دن دگل،

پاره نك قازانديغي

انسانلردن قورقولور. *Keçip Fazlî*

اوغلم دگزه دوشن ييلانه صاريلير.
دگزه دوشه نه ييلان صاريلماز.

آبي
بنده بيلميورمكه يوزمه.

facebook/osmanli türkçesi öğreniyorum
http://www.osmanlicaogren.com/

YÜKSEK EĞİTİM STANDARTLARIYLA ŞUURLU BİR NESLİN ÖNCÜSÜ

Necip Fazıl Kısakürek
Anadolu İmam Hatip Lisesi
(Fen Bilimleri ve Sosyal Bilimler Proje Okulu)

